
Burgfrieden

Autor:

Data de publicació: 13-10-2023

A l'edat mitjana, el terme Burgfrieden o Burgfriede (mhd. burcvride 'pau contractual dins de la comunitat d'hereus d'un castell'[1]) es referia a un estatus legal especial de llocs emmurallats (ciutats o castells), en l'àmbit del qual s'aplicaven els drets domiciliaris i el poder punitiu del senyor del castell i es prohibien les disputes i la violació de la pau amb càstigs rigorosos. [2][3] A Baviera, el Burgfrieden era el districte sobirà, protector, comercial i judicial de les ciutats i mercats. [4]

Significat

Burgfriedenssäule prop de Landshut

Si diverses parts tenien la propietat d'un castell i, per tant, eren considerats senyors del castell, es conclouien els anomenats tractats de pau del castell, que també s'anomenaven treva del castell per abreujar i sovint establien normes de gran abast per viure junts al castell, per exemple per al manteniment i la defensa o el salari proporcional dels guàrdies. De particular importància va ser la treva per als castells que eren propietat conjunta de diversos socis (Ganerbenburg). Els copropietaris (ganerben, mesquins) es van jurar mútuament mantenir la pau a la zona del castell sense previ avís, fins i tot si havien d'entrar en disputa entre ells. [5]

No es podia negar la concessió de treva, sobretot a l'alta edat mitjana. Durant les visites a altres castells, inclòs el d'un enemic, s'havia de posar en repòs una disputa, ja que també hi havia una treva per als opositors a les proximitats del castell. La treva es podia acabar amb una carta especial de feu, per exemple per poder assetjar legalment el castell respectiu.

El senyor del castell també podia concedir asil a les persones i d'aquesta manera posar-les sota la seva protecció, però també obligar-les a estar sota la seva sobirania.

El límit de la pau era generalment lluny davant de les muralles. Si no hi havia demarcació natural, l'àmbit territorial de la treva es podia marcar en conseqüència, per exemple amb pedres de pau del castell o columnes. [6][7]

Literatura

Gerd Althoff: Regles del joc de la política a l'edat mitjana. Comunicació en pau i disputa. Primus-Verlag, Darmstadt 1997, ISBN 3-89678-038-7.

Busson: Mecanatge cavalleresc. Franz Pechel, Graz 1907.

Herbert Obenaus: Llei i Constitució de les Societats amb Sant Jörgenschild a Suàbia. Estudi sobre noblesa, entrada, arbitratge i disputa al segle XV (= Publicacions de l'Institut Max Planck d'Història. 7, ISSN 0436-1180). Vandenhoeck &

Ruprecht, Göttingen, 1961, (al mateix temps: Göttingen, Universitat, dissertació, 1959).
Margret Sänger: Die Burgfrieden der Grafen von Katzenelnbogen. A: Blätter für deutsche Landesgeschichte. Vol. 116, 1980, ISSN 0006-4408, pp. 189–234.
Christoph Terharn: Les disputes de Herford a la baixa edat mitjana. Una contribució al dret feudal (= Fonts i investigacions sobre la història del dret penal. vol. 6). Schmidt, Berlín 1994, ISBN 3-503-03090-5 (també: Münster, Universitat, dissertació, 1993).
Thomas Vogel: Dret feudal i pràctica del feu a la baixa edat mitjana utilitzant l'exemple de la capital imperial Nuremberg (1404-1438) (= Contribucions de Friburg a la història medieval. Estudis i textos. Vol. 11). Lang, Frankfurt am Main et al. 1998, ISBN 3-631-33100-2 (al mateix temps: Friburg (Breisgau), Universitat, dissertació, 1994).

Enllaços

Viccionari: Burgfrieden – significat, origen de la paraula, sinònims, traduccions

Referències

- ? Burgfriede bei Duden en línia.
- ? Burgfrieden Mittelalter-Lexikon, Petita Enciclopèdia de l'Edat Mitjana Alemanya, fundada per Peter C. A. Schels, consultada el 28 de setembre de 2018
- ? Fritz H. Herrmann: Càstig per incompliment dels Burgfrieden. A: Wetterauer Geschichtsblätter 1954, p. 148
- ? Reinhard Heydenreuter: Kriminalgeschichte Bayerns 2003, p. 320
- ? Joachim Schneider: Ganerbschaften und Burgfrieden in der Frühen Neuzeit: Relíquies o adaptacions funcionals?
A: Adel a Hessen. Dominació, autoimatge i estil de vida. 2010, p. 129–14
- ? Josef Buchowiecki: L'últim Burgfriedenstein supervivent. A: Wiener Geschichtsblätter 1970, p. 123
- ? Andreas Sauer: Testimonis de pedra de la història jurídica: les columnes de treva de la ciutat de Pfaffenhofen a.d. Ilm - història, significació, conservació. A: Schöner Heimat 2018, pp. 39–42